

มีโอ๊ก

าสติวันนี้ได้ฟังการแบ่งพระวาระของพระเจ้าผ่านลูกชาย เขาแบ่งปันจาก พป3.12-16 ในการนมัสการพระเจ้าของครอบครัว สรุปลงใจความว่า

ชีวิตของเรามีเรื่องที่ดีและไม่ดีเกิดขึ้นได้ แต่เราต้องเรียนรู้จักลืมบางสิ่งบางอย่างที่เป็นอุปสรรคต่อการก้าวไปข้างหน้าของเราเสีย " ลืมมันไป และก้าวไปอย่างกับเรื่องหมา ตอนแรกผมก็ไม่ทราบเกี่ยวกับเรื่องอะไร เรื่องก็มีอยู่ว่า หมากลุ่มหนึ่งมันทะเลาะกันในที่สุดมันก็พากัน2-3ตัวหนีออกไปเพื่อก้าวไปข้างหน้า ในที่สุดเพื่อนๆของมันก็ตายจากไปที่ละตัวๆ เหลือมันอยู่ตัวเดียว แต่มันก็ยังก้าวต่อไปอย่างไม่ย่อท้อ" ฟังแล้วก็ได้สาระดีนะครับ... ดีใจที่ได้ฟังการแบ่งปันดีจากลูกชาย ทำให้ได้ข้อคิดว่า... ลืมเสียบางเรื่องก็ดีเหมือนกัน. .

คนไทยเราก็คืออย่างหนึ่งทีลืมอะไรค่อนข้างไว ตัวอย่างเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับการเมืองไทยที่ผ่านมาหลายสิบปี มีเรื่องราวเยอะเกิดขึ้น เสียเลือดเสียเนื้อ และกระนั้นคนไทยก็ลืมเหตุการณ์นั้นเสียสิ้น อาจจะมีคนยกมากล่าวอ้างถึงเป็นครั้งเป็นคราว เพียงแต่ว่าบางทีก็แปลกใจสำหรับเรื่องบางเรื่องเราเองก็อยากลืมมัน แต่กลับล้มเหลว มันเหมือนคำสั่งคอมพิวเตอร์ที่ไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้อีกต่อไป ตรงนี้ไม่เกี่ยวกับว่าเพราะ RAM ต่ำ แต่บางเรื่องอาจจะจำแต่ก็กลับลืมเสียคือๆ

พี่น้องที่รักในวันนี้ชีวิตของท่านมีอะไรบางอย่างที่ควรจำ และกลับลืม มีสิ่งใดบ้างควรลืมกลับจำ ก็คงไม่แปลกใจดอก เพราะแม้แต่อาจารย์เปาโลผู้มีประสบการณ์กับพระเจ้ามากมายกว่าเรา ท่านยังกล่าวว่าท่านเองเดียวกันนี้ก็เกิดขึ้นกับท่านด้วย ที่สำคัญเราต้องบอกกับตัวเองเสมอว่า เราจะขอพระเจ้าช่วยเราให้สามารถลืมในสิ่งที่เป็นแบดแพลนนั้นเสีย และสิ่งซึ่งเป็นอุปสรรคทำให้เราก้าวต่อไปในพระเจ้าไม่ได้ดี เช่นความบาป การผิดประเวณี การทำแท้ง การทะเลาะกัน การพูดจาหยาบคาย การเล่นเกมการเมืองในพระศาสนา การคอร์รัปชั่นเงินของพระเจ้า การชอบเป็นคนมองหาข้อผิดในตาของคนอื่น สิ่งเหล่านี้ก็อาจจะเป็นอุปสรรคที่ปิดกั้นทำให้เราก้าวต่อไปในพระเจ้าไม่ได้ เราจะต้องอธิษฐานขอพระเจ้าให้เรากลับใจใหม่ และลืมกับเหตุการณ์ต่างๆที่เป็นแผลในใจเสีย

นี่คือสิ่งที่อาจารย์เปาโลหนุนใจว่าให้ลืม และลืมตัวออกไปข้างหน้า การที่จะลืมตัวออกไปเป็นนัยว่า เราต้องการก้าวไปสู่ขบวนการเปลี่ยนแปลงที่มีพระเจ้ากำหนดแผนงานให้เรา การเปลี่ยนแปลงบางทีมันก็ยากลำบากแน่นอน มันไม่ง่ายเหมือนปลอกกล้วยใส่ปาก แต่สุดท้ายก็พบความสำเร็จ ตัวอย่างของคนที่ลืมได้จริงเห็นจะเป็นอิสอัค ในปฐมก 26.17-22 เขาและครอบครัวขุดบ่อน้ำที่อุดมสมบูรณ์มากมายในสมัยนั้น แม้ว่าเขารู้ว่าที่นั่นไม่ใช่ที่ของเขาที่จะยืนอยู่ตลอดไป แต่เมื่อเขาขุดบ่อน้ำนั้นได้เขาคงจะปิติยินดีไม่น้อย ไม่เพียงเขาเท่านั้นที่ดีแต่คนทุกคนในครอบครัว และลูกน้องคนรับใช้ต่างก็ดีใจ แม้กระทั่งสัตว์เลี้ยงก็ตื่นตื่นมีน้ำอุดมสมบูรณ์ แต่ในเวลานั้นศัตรู (เจ้าที่) ก็มาแย่งบ่อน้ำนั้นไปเสียคือพุดง่ายๆคือมายึดเอาไปเสียคือๆ ตื้อแพ่ง อาจจะเป็นไปได้ว่าเขาสื่อสารขอการเป็นเจ้าของที่ดินตามกฎหมาย คุณคิดว่าอิสอัคจะอย่างไร แต่เขาก็หลีกเลี่ยงให้บ่อน้ำนั้นโดยดี ไปขุดบ่อน้ำแหล่งใหม่ เมื่อเจอน้ำแล้วก็ดีตรูกลุ่มเดิมมาหาเรื่องอีกอ้างสิทธิของบ่อน้ำนั้น และแย่งเอาไปจากเขา ทำให้อิสอัคต้องหอบข้าวของออกไปต่อที่ใหม่ ท่านคิดว่าอิสอัคจะเหนียวใจลำบากใจใหม่ แต่เราก็เห็นว่าเขาลืมและไม่ต้องการมีเรื่องมีราวกับคนเหล่านั้น เพราะการมีเรื่องมีราวกันก็สร้างปัญหา และทำให้เกิดทุกข์ใจเปล่าๆ ในที่สุดพระเจ้าก็ประทานที่ดินแห่งใหม่ให้กับอิสอัค เป็นสถานที่ที่เขาไม่รู้สึกลำบากยุ่งไปอีกเลย เขาตักน้ำนั้นดื่มด้วยความชื่นชมยินดี

บางครั้งคริสเตียนเราก็ต้องยอมที่จะเป็นคนถูกระทำ และเสียเปรียบเหมือนคนไม่มีน้ำยา และไร้ค่าเหลือเกิน บางทีเราก็มีชีวิตที่เห็นคนสองสามคนกำหนดชีวิตของคนอีกมากมาย และทำให้หลายสิ่งหลายอย่างเกิดปัญหาตามมาอีกมากมาย อาจจะทำให้คุณเจ็บปวดใจกับสถานการณ์นั้นมาก แต่คุณควรจะถ่อมใจลงต่อพระหัตถ์ของพระเจ้า 1ปต5.5-7 พระเจ้าจะทรงยกคุณขึ้นมาอีกครั้งเมื่อคุณถ่อมใจ

และยอมรับหนทางและวิถีของพระเจ้านั้นด้วยความถ่อมใจ พระคัมภีร์สอนว่าความถ่อมใจเดินอยู่หน้าเกียรติ สิ่งสำคัญที่สุดคือการดำเนินชีวิตสำนึกตนว่า พระเจ้าปรารถนาให้คุณทำอะไรเพื่อพระองค์ ได้เวลาลืมนัดแล้ว... ก้าวต่อไปข้างหน้า ทำสิ่งใหม่ๆ ด้วยการไว้วางใจในพระเจ้า ลืมเพื่อที่คุณจะมีโอกาสรับพระพร ลืมเพื่อให้คุณหลับสบายในยามค่ำคืน

อะไรที่คุณลืมนัดไม่ได้ ก็อธิษฐานกับพระเจ้าเพื่อขอให้ลืม แม้ว่าอาจจะลืมนัดไม่ได้ทั้งหมดแต่ขอพระเจ้าให้เราสามารถลืมนัดได้ว่า เรื่องราวนั้นไม่มีอิทธิพลต่อชีวิตความคิดของเราก็ดีพอแล้ว ไม่ให้การอธรรมมาเป็นมารทำลายความเชื่อ ทำลายความชื่นชมยินดีในพระเจ้าของเรา ฮาบากุกกล่าวว่า แม้มีชีวิตของท่านจะไม่มีอะไรทำให้เกิดความยินดี เช่นมะเดื่อไม่ออกผล ฟุ้งสัตว์ที่หมดไปจากคอก ไม่มีอาหารจากท้องทุ่ง แต่กระนั้นเองท่านก็จะชื่นบานในพระเจ้า การมองเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตแต่เราสามารถมองเห็นว่าเป็นเวลาแห่งการรักษาเยียวยาจากพระเจ้า เห็นว่าเป็นพระพรที่ซ่อนอยู่ สำคัญยิ่งกว่า วันนี้ได้เวลาที่เราจะต้องลืมนัดแล้ว..